

SUOMEN KUKKALEHTI

1/2014

Asiallisuuden jäljillä

Kuten kaikille joulusta täydellä antaumuksella nauttineille, myös infolaisille vuodelle on epärealististen lupauksen kulta-aikaa. Ken uhoaa tahkoavansa kolmatta vuotta tekemättä roikkuvat matikankurssit pois alta ennennäkemättömällä vimmallä, toinen taas päättää ostaa Unisportin kausikortin ja käyvänsä treeneissä vähintään viidesti viikossa.

Usein nämä yritykset lähtevät loistokkaasti liikkeelle. Joogatunnin vetäjä hämmästelee, kun äijäjoogassa käy tavallisen viiden ihmisen sijaan väkeä kymmenittäin, ja matriisimatikan luennoillekin raahautuu enemmän kuin nolla infolaista.

Kukallakin on ollut tälle vuodelle vähintäänkin yleviä tavoitteita. Eräs niistä on asiassällön määrän eksponentiaalinen kohottaminen. Tämä tavoite kaatui alta aikayksikön sekä toimituskunnan että myös päätoimittajan sisäisten konfliktien seurauksena. Kompromissina päätimme, että kunnioitamme edes vuoden ensimmäisessä numerossa tätä ideaalia, pitäen ohjeennuoranimme happaman ja unettavan asiajournalismin pioneeria Suomen Kuvalehteä. Nämä poiminnat lehden sisällöstä tyydyttävät toivottavasti kaikkein kuivimmankin akateemisen nirpanokan tiedonjanon:

- *Kuivakoita artikkeleita työelämän kiemuroista*
- *Pakollinen henkilökuva kahdesta ajan-kohtaisesta vaikuttajasta*
- *Geneerinen kipakkasävyinen pakina*
- *Yhteiskunnallista elokuvakritiikkiä*
- *Katsaus eteläisen Afrikan nykytilaan*
- *Reportaasi opiskelijoiden karuista asu-misolosuhteista*
- *9 kryptistä kysymystä, joihin vastaamiseen kykenisi vain kiltatieteiden maisteri*

Ehkä tässä kohtaa voisi kuitenkin lopettaa pseudovakavan lörpötyksen ja puhua hiukan rehellisemmin: tätä lehteä oli todella hauska tehdä, ja siitä suurin kiitos kuuluu mahtavalle ja aktiiviselle toimituskunnalle. Mielestäni saimme aikaan monipuolisen kattauksen, jonka lukuisat ruokalajit antavat maistiaisia infolaisuuden eri puolista. Toivottavasti ateria on maistuva niin kiltalaisille kuin killan ulkopuoliselle tuhatpäiselle lukijakunnalle.

Mahdottoman asiallisin terveisin,

Atte Keinänen

P.S. Jo etukäteismainoksena: tämän vuoden Wap-pukukasta tulee vähintään tuplasti ellei triplasti wappuisempi kuin menneinä vuosina. Suuntaa siis heti aprillipäivänä 1.4. kurkki-maan, mitä ensimmäisen luukun takaa paljastuu!

4 Viikon agitaatio

Juuria kastelemassa.

5 Vanhuus ja valmistuminen

Mitä meistä tulee isona?

6 Alumnien tervehdys

Alumit muistavat.

8 Projektit

BMI ja messeivät kontaktit.

11 Ajassa

Mennyt ja tuleva vuosi luupin alla.

12 Suhteet

Koira vai pehmoletu?

14 Asuminen

Otaonnelassa sisustetaan.

18 Kuukauden kiltakaksikko

Kape ja Henri bostailemassa.

20 Elokuvat

Docpointissa oli asiaa.

22 Henkilökuva

Tammiphuksi tentissä.

23 Olkkarin aarteet

Tienviitan jäljillä. Osa 1.

25 At Work

Athenians are so well off.

26 Anonyympalsta

Puumaa mä metsästä.

28 Poliitiikka

Hallitus esittäytyy.

30 Ensivaikutelmia Botswanasta

Afrikan kuumuudessa ja kuumotuksessa.

32 Tommi työmatkalla

Duunireissujen ei aina tarvitse olla tylsiä.

34 Pakina

Vaivaantuneita kokoustunnelmia.

35 Yhdeksän kysymystä

Koeaja kiltatietämyksesi.

Lehden kannessa keskimääräinen
approksimaatio killan hallituslaisesta.

Voi withu Cucha!

- Qué Pasa

Enemmän tekstejä ja horoskooppeja! Siis Kukaan.

- Mummo

Kuka vittu on tämä Kaj Kunnas?

- Teemu, sä puuskutat täällä

Kuin siistiä, että Suomi toi taas mitalin kisoista, joihin se lähti niin ettei kukaan uskonut menestykseen. Leijonat on huikea joukkue, pelkkää lovee <3

- Onnenkyyneleet

Athenen tulisi tukea Juttaa SDP:n puheenjohtajakiistassa! Jutan verkkosukkahousut inspiroi innovoinnissa!

- Eeva

Limpparin pitäisi olla 50snt. Alas kapitalismi!

- Tommi S.

Kelatkaa, että Kela kielsi voin. Mieleöntä. Tämän ansiosta saatiin Oivariinia. Hurraa!

- Oiva ansa

Ei-terveydellisistä syistä tehdyt poikien ympäröikaukset kiellettävä Suomessa! Lasten pahoinpitelyä uskonnon tai "kulttuurin" nimissä!

- Lasten puolesta

Päätoimittaja **Atte Keinänen**

Taittajat **Johannes Vainio, Emmi Linkola**

Toimittajat **Anastasia Lipiäinen, Elli Taimela, Emil Virkki, Lauri Lavanti, Eeva**

Tervahartiala, Pekka Siika-aho, Katriina

Heiskanen, Annika Berg, Pietari Keskinen, Merituuli Melkko, Johannes Vainio

Informaatioverkostojen kiltä Athenen kiltalehti.

Hei hippi, herää!

Sivistyksen tärkeyden osoitus

Teksti ja kuva **Anastasia Lipiäinen**

Kohta tulee viisi vuotta täyteen, kun Athenen puun juuret porautuivat maaperään Maarintalon läheisyydessä pohjoista leveyttä 60° 11' 22" ja itäistä pituutta 24° 49' 3". Tuona aurinkoisena huhtikuun päivä 25.4. muutettiin Suomen kansallismaisemaa. Tuona päivänä Athene sai jotain, minkä voi nähdä avaruudesta (satelliitilla).

Viisivuotias ihmislapsi on melko avuton, mutta kehitty minäkeskeisestä huomioonottavammaksi ja itsenäisemmäksi. Athenen puu on osoittanut näitä ominaisuuksia koko elämänsä ajan. Tuo oma kasvun symbolimme on seisonut jo viisi vuotta huomiotta kesällä lenkkeilijöiden ja talvella hiihtäjien ohittamana.

Vierailujen määrä on ollut kasvuun päin lähivuosina. Kahdesti vuodessa, kerran uusien toimareiden ja kerran uusien phuksien muodossa

puu nauttii athenelaisten lämmöstä, mutta venuella on silti vasta kolme check-iniä Foursquaressa. Ehkä hyvä näin.

Ikäväkseni olen kuullut villiä tornaria, että puu olisi kuollut tai sairastunut. "Perustele!", sanon ma heille kyseenalaistaen perinteisen hippikillan kyvyn pitää huolta kasvistostaan. Ylikastelulla kuoliaaksi kuivatettu traakkipuu, vuosijuhlahalahjaksi lukkareilta saatu joululoman ajaksi heitteille jätetty paljon valoa ja tasaista kastelua vaativa lankaköynnös. Hippijuurista ei ole kasvanut viherpeukaloja ja valitut hoitomenetelmät valitaan arvaamalla, kaikkien kasvien tarvitsevan muistinvaraisesti viikon välein tapahtuvaa kastelua.

Takaisin hipin virka ja kodin viherkasvikoulutus jokaiselle kiltalaiselle! Peace, love, and water, athenelaiset!

Mihin Infolta valmistuu?

Koonnut Anastasia Lipiäinen

■ Ylhäältä alas;

JULIA WIIKERI

Eläkevakuutukset, ah!

IV06 13.2.2012

PEKKA PULLI

Tähtipölyttää käyttöliittymiä.

IV04 20.3.2013

JESSE VUOLASTO

Ruotsia valloittamassa.

IV08 5.6.2013

LAURA LARMI

Pelastaa maailmaa SAP:lta.

IV08 5.6.2013

■ Useamman kortin alumnit;

SVANTE SUOMINEN

Yritystä riittää.

IV07 27.8.2013

SAARA TUOMELA

Valmistuttuaan Customer Insight Manager.

IV09 11.12.2013

Alumnien tervehdys

Miksi meillä pitäisi olla Alumniiyhdistys? Ei meillä pidäkään olla. Mutta on vaan hienoa perustaa yhdistys, joka toimii raameina kasvareiden ja tuttujen näkemiselle ja kuulumisten vaihdolle - silloinkin kun päivät kuluvat pitkälti palkkatyön parissa.

Idea kypsyi pitkään ja toteutus tapahtui keskiyön tunteina sitsien jälkeisissä pikkusievissä Tammelassa vuonna 2008. Asianmukaisesti olin etukäteen selvittänyt mitä ry:n perustamiskirjaan vaaditaan (ei paljoa!) ja säännöt laadittiin myöhemmin Ainon (Sarakorpi) ja Henrikin (Blåfield) kanssa keskustan kuppiloissa istuen. Benchmarkkasimme Otaniemen silloisten toimivien alumniiyhdistysten säännöt ja teimme niistä mieleisemme kokonaisuuden. Eli sellaisen, joka vaatii yhdistyksellä mah-

dollisimman vähän byrokrati-aa == yksi yhdistyksen kokous vuodessa, ja mahdollistaa helpon jäseneksi liittymisen == ei erityisiä vaatimuksia valmistumisesta tai muustakaan opintojen edistämisestä. Alumninmielisyys korvien välissä on riittävä peruste jäsenyyteen.

Alkuinnostus oli valtava. Sittemmin toiminta on odotetusti ottanut kulloisenkin jäsenaktiivisuuden mukaisen koon. Athene Alumnin hallitus on vuodesta 2009 lähtien toiminnut uusien ja konkarinaamojen sekoituksella, ja kulloinenkin kiltapuheenjohtaja on aina ollut osa kokoonpanoa.

Mitä siistiä alumniiyhdistys oikein tekee? Vuoden 2013 kohokohdat lienevät helmikuiset alumni-phuksilounaat, vuotuiset alumnien ja ännien

prewappusitsit Futulla, legendaarinen ja perinteinen Humppatanhu syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna Tammelassa sekä HiQ-excu marraskuussa. Pienimuotoisempana kivana ovat olleet afterwork-tapaamiset, killan lähettämiin alumnikyselyihin vastaaminen (:D) ja omien työnantajien työpaikkailmoitusten levittely Facebook-ryhmässä. Lisäksi menneisyydestä löytyy tiivistä yhteistyötä Aallon alumnisuhteiden kanssa, golf-turnauksia, brunssia ja wappu-ullis-telttailua. Suurella pensselillä tulevaisuuden taivaanrantaa maalatessa on haaveiltu infon omasta maisteripromootiosta, runsaammasta firmaexcuilusta ja seminaaripäivistä.

Minulle alumniiyhdistys on tarjonnut tilaisuuksia olla, naureskella ja vaihtaa ajatuk-

■ Kevättä rinnassa

sia kavereiden kesken sekä filistellä menneitä TKK-tuulahduksia. Kuulee myös, millainen paikka info ja Athene on opiskella ja elää tänä päivänä, sekä hahmottaa missä valmistuneet infolaiset on töissä ja mitä ne oikein tekee.

”Informaatio” ja ”verkostot” ovat loppujen lopuksi ihan kuvaava nimi tutkinto-ohjelmalle. Korkeakoulun tarjoama in-

formaatio on pohja tämänkin työpäivän tiedoille ja osaamiselleni. Verkosto-osuus on se mikä vie eteenpäin ja mistä poikivat mahdollisuudet - paitsi opiskeluaikoina, myös alumnina. Siksi alumninyhdistys -arvo asuu verkos(tos)sa.

t. Kaarina, iv03

Athene alumnin jäsen vuodesta 2008

■ Hump hump

BMI

- Syksyn huikein projekti

Teksti **Emmi Peltonen**

Kuvat **BMI**

“Haluaisitko enemmän käytännön tekemistä opintojesi keskelle? Tai luoda kontakteja muiden ainejärjestöjen opiskelijoihin?”

Minä halusin.

Viime syksynä olin juuri aloittanut toisen vuoteni infolla. Ensimmäinen kesä opiskelijana oli tullut käytettyä opiskelun, joten kaippu käytäntöä kohti alkoi olla kiljuvan kova.

Kun BMI-haku alkoi, en ollut vielä täysin päättänyt, haenko mukaan. Olinhan vasta toisen vuoden opiskelija ja hallitusvuosikin oli vielä kesken. Tuskin minulla olisi mitään annettavaa projektille ja aikaakaan ei oikein ollut.

Mieleni muuttui juteltuani projektin järjestäjien kanssa. Täytin hakemuksen, nimesin itseäni eniten kiinnostavat projektit ja pian sainkin kuulua tullessi valituksi Lääketietokeskuksen casen tekemään ryhmään. Kolmen viikon projekti lähti käyntiin ja etukäteiskauhistelut unohtuivat. Intensiiviset kolme viikkoa

Projekti lähti käyntiin kick-off-tilaisuudella, jossa tapasimme BMI:hin osallistuneiden

den firmojen edustajat ja muut mukaan päässeet opiskelijat. Jännittävintä lauantaissa oli oman tiimin tapaaminen ja oman casen tarkan tehtävänannon saaminen Lääketietokeskuksen edustajalta.

Tiimimme koostui viidestä eritaustaisesta opiskelijasta ja saamamme aihe oli mielenkiintoinen. Tehtävänämme oli pohtia palvelua, jonka avulla kansalaiset voisivat tarkistaa, miten heidän käyttämänsä lääkkeet sopivat yhteen alkoholin kanssa. Aihe oli monisyinen ja brainstorming alkoi heti ensimmäisessä koko ryhmän tapaamisessa infolaiseen tapaan post-it-illa.

Seuraavan kolmen viikon aikana ryhmämme kokoontui

muutaman kerran viikossa BMI-tapahtumien yhteydessä ja omissa tapaamisissamme Otaniemessä ja Meilahdesa. Tehtävämme puitteissa pääsimme tekemään katu-kyselyä, taittamaan kuvaa käyttöliittymästä ja harjoittelemaan loppuesitystä viime minuuteille asti DesignFactorin tiloissa. Pääsimme myös BMI:läisinä kuuntelemaan Peter Kellyn verkostoitumisluentoa ja kokeilemaan Markku Uusipaavalniemen ohjauksessa curlingia.

Projektin huipennuksena esittelimme tuloksemme viimeisenä viikkona ensin yritysedustajille torstaina ja sitten tutuille lauantain messuilla. Mikrofonin puhuminen jännitti ja yhdessä kohtaa messu-

■ BMI huipentumassa

jen esitystä allekirjoittaneelta katkesi ajatuskin, mutta kaikki meni lopulta hyvin.

Filis oli samaan aikaan outo ja mahtava, kun kolmen viikon työ oli viimein paketissa.

Mikä iski eniten?

Phuksivuosi oli jättänyt epävarmuuden omasta infolaisuudesta. Aina oli joku parempi koodaaja tai tiukemmin tutan koukerot handlaava kurssikaveri. BMI-projektin kautta huomasin kuitenkin, että minullakin on annettavaa.

Monitieteisessä porukassa, jossa oli lääketieteen, tuotantotalouden, bioinformaatioteknologian ja farmasian opiskelija itseni lisäksi, sisäinen

Mikä BMI?

BMI Innovation Project on noin kolmen viikon mittainen monitieteinen projekti, jossa opiskelijaryhmät ratkovat terveydenhuoltoalan yritysten antamia caseja.

Ensimmäinen BMI järjestettiin vuonna 2012 Athenen, Inkubion ja Lääketieteen kandidaattiseuran yhteistyönä.

Vuonna 2013 BMI laajeni, kun Prodeko liittyi mukaan projektiin.

Projektiin on sen ensimmäisen kahden vuoden aikana osallistunut yrityksiä startupeista lääkäritaloihin.

Vuonna 2013 mukana olivat yritykset Nordic Healthcare Group, Planmeca, Mehiläinen, Mediconsult, Lääketietokeskus, 720'.

Kolmas BMI järjestetään syksyllä 2014 ja haku sijoittuu alkusyksylle. BMI-sitsit järjestetään 11.4. Smökissä.

Lisätietoa: bmiproject.fi

infolaisuus pääsi esiin. Huomasin innostuvani käytettävyydestä ja käytin ison osan projektia erilaisia käyttöliittymiä piirrellen.

Vaikka oli mahtavaa huomata, kuinka infolainen oikeastaan onkaan, oli hienoa päästä kerrankin työskentelemään muiden koulutusohjelmien opiskelijoiden kanssa. Muilta ryhmäläisiltä oppi kaikennäköistä siistiä, josta ei omien opintojen kautta kuule. Kokonaisuutena BMI oli hyvin järjestetty ja avasi silmät kokonaan uudelle alalle työhaun kannalta. Projektissa pääsi tutustumaan uusiin, fiksuihin ja mukaviin ihmisiin ja todistaa itselleen, että opintojen mitasta huolimatta itseläkin on jotain annettavaa.

Sellaiselle projektille löytyy aina aikaa.

■ Kolmen viikon työ paketissa.

Vuoden 2014 kuumimmat uutisaiheet

Wappu myöhästyy kuukaudella - meri vielä umpijäissä

Ohi on - Athene eroaa Aallosta

Kukka vaihtaa nimensä
- ankaran nimikilpailun voittaja "Kasvi"

Estetiikka julistettu perustieteenksi

Pitkäaikainen unelma toteutuu vihdoin
- hallitusvauva!

Lengendaarisin Marathon ikinä: liikkeellä kahdella double deckerillä!

Ikiaikainen traditio herätetty henkiin - varaslähdössä kekkuloidaan taas

Vesa hämillään Viestintä 1:stä: "Ai onko mulla nykyään pääassari?"

Korkeakoulun tahto läpi: OLOhuone muutetaan pallomereksi

Phuksibileet jymymenestys
- yllätysesiintyjänä Cheek

AYY investoi: tarjous annettu Tripolista, tavoitteena
monopoli

**KOHU-KUKKA
JÄRKYTTI**

KATSO KUVAT

Retuperän WBK, Polyteknikkojen orkesteri, Polirytmii ja Humpsvakar yhdistyvät, jolloin sata pasuunaa soivat enkelten ja demonein kielillä ja valkoinen ratsastaja ilmestyy ja kerää nimiä listaan kuka säästyy ja kuka joutuu kadotukseen ja meret kiehuvat, taivas muuttuu mustaksi ja tuhannesta tulivuoresta nousee helvetin katku ja rutto riehuu kaupungeissa ja kylissä eikä säästä ketään ja jalopeura keittää ihmisten kalloja NIISSÄ KIEHUVISSA MERISSÄ SAATANANA.

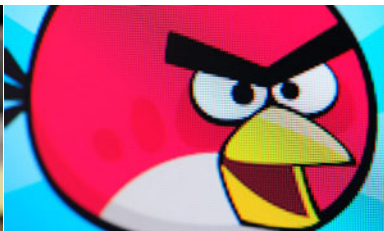
Maailma 10 lauseessa

Teksti Lauri Lavanti

Super Bowl.

Susijengi MM-kisoihin.

Sotshin olympialaiset.

Seattle Seahawks teki paljon pisteitä. Denver Broncosilla meni huonosti. Peyton Manning sai paljon haukkuja.

Rovio maksoi rahaa. Susijengi pääsi mukaan MM-kisoihin.

Olympialaiset + Putin.
Nuff said.

Modernit seuralaiset

Unettava hylje

Siinä se on. Tuijottaa mustil-la silmillään ripset räpsyen ja ääntelee vaiameasti. Voiko kukaan vastustaa mitään näin ihanan suloista? Kyseessä on Paro-hoivarobotti, vajaan metrin mittainen viattoman valkoinen hylje. Sillä on pehmoleumainen turkki, pyöreät kasvot ja mustat suuret silmät. Kontrastin ansiosta heikompinäköisetkin havaitsevat Paron sympaattisen ilmeen. Pään päällä Parolla on kaksi mustaa tupsua, joiden alla ovat korvat. Viisas hylje oppii tunnistamaan jopa oman nimensä. Kasvoissa on myös tuntevat viikset ja valoa aistiva nenä.

Sylissä hylje tuntuu aluksi hassulta. Aiempaa kokemusta hylkeistä ei tosin ole, joten vertailu luonnollisempaan yksilöön on mahdotonta. Painoltaan tämä söpöliini kuitenkin vastaa ihmisvauvaa. Sylissä Paro liikuttaa eviään, päättään ja pyrstöään koske-

tukseen reagoiden. Sillä on nimittäin lämpö- ja tuntosensoreita on ympäri kehoa. Ohuen rasvakerroksen läpi liikkeet tuntuvat kuitenkin hieman konemaisilta, vaikka liikekieli onkin hylkeelle muuten ominaista. Jos hylkeelle tekee jotain ikävää, kuten koskee sen viiksiin tai huutaa sille, päästää se kimakan äänen ja alkaa liikkua aggressiivisemmin.

Paron takaevien välistä löytyy nappi, jolla hylkeen saa herättämään ja nukkumaan. Paro nukahtaa itse pimeässä tai jos siihen ei kosketa varttiin. Hylkeellä on myös oma vuorokausirytm. Kun Paro on juuri herätetty, täytyy sitä hieman rapsutella, jotta se saisi karistettua viimeisimmätkin unenrippeet silmistään. Hylje ei syö silakoita vaan latautuu tutin kautta verkkovirralla. Yhdellä latauksella hylje jaksaa köllötellä muutaman tunnin.

Mutta miksi juuri hylje? Aina-kaan se ei ole missään saat- tainen tai pyhä eikä hylkeiden oletetakaan olevan ketteriä. Herkkä hylje rauhoittaa ja avaa tunnelukkoja. Avuttomalle olennolle on myös hel- pompi jutella kuin hoitajille. Mikä toisikaan ihampaa sisältöä yksinäisen vanhuksen elä- mään kuin hyrisevä hylje, jota voi ahkerasti hoitaa koko päi- vän. Paro voi myös tuoda ai- van uuden hellän dynaamisen yhteyden hoitajien ja hoidet- tavien välille. Sympaattinen kone voi opettaa meille jokai- selle läsnäoloa ja läheisyyttä.

Japanilaisen Takanori Shi- batan luomia Paroja on ollut ihmiskuntaa ilahduttamassa jo 20 vuotta. Suomessa niitä on laitoksissa kymmenkunta, mutta etenkin Japanissa Pa- roja on yksityisillä ihmisillä lemmikin tai miehen korvik- keina. Ainakin kymmenen- vuotiaaksi jaksava hylje onkin mitä mainioin kumppani. Sen saa ottaa mukaansa ravinto- loihin ja juniin, eikä muiden huomiolta voi välttyä. Vaihte- lua tässä köllöttelijässä ei kyl- lä hirveästi ole, mutta mitäs sitä nyt ihmeitä vaatimaan. Ovathan lapsetkin innoissaan näistä elämän sulostuttajista, joten voi olla että joskus Paro on tuttu näky niin kouluissa kuin työpaikoillakin. Sijoittai- sitko sinäkin 4500 euroa hel- lyttävään hylkeeseen?

Nana

(vm. 2011, neliveto, vaalea väritys)

Robottieläimen vastapainoksi arvioimme suomenlapinkoira Nanan. *Canis lupus familiaris* -tuttavallisemmin koiraa - on jo vuosituhansien ajan rautaisesti pitänyt vahvaa markkina-asemaa lemmikkieläinbisneksessä eikä sen suosiolle näy loppua. Menestykseen lieene osasyynä erilaisten mallien sekä sarjojen huikeaa määrää ja mitä luultavimmin jokaiselle asiakassegmentille löytyy omanlaisensa.

2011-vuosimallia oleva Nana on muista saman sarjan malleista hieman poiketen vaalealla värityksellä varustettu. Muuten sen ulkoasun perusominaisuudet vastaavat kuitenkin mallin standardeja, painon ollessa noin 14 kilogrammaa ja noin 42 senttimetrin säkäkorkeuden liippaavan hyvin läheltä keskiarvoa. Lajin pitkä kehitysprosessi näkyy selkeästi uudemmissa malleissa. Kompaktiin koriin on saatu sisällytettyä tehokas

energiantuotantojärjestelmä, mikä on havaittavissa niin koiran suorituskyvyssä kuin ruokahalussakin. Järjestelmä on hyvinkin joustava polttoaineiden suhteen ja heti silmän välttääessä koiraa pyrkii myös oma-aloitteisesti tankkaamaan, mikä voi koitua ongelmalliseksi jos asian kanssa ei ole varovainen.

Tuotettu energia kanavoituu ilmeisesti laajaan valikoimaan erilaisia käyttötarkoituksia. Jossain määrin energian voi huomata purkautuvan räjähdysvoimaisena fyysisyytenä - hetkenä minä hyvänsä pitää olla valmis ärhentelemään muille koirille, kerjäämään rapsutusta tassulla raapien tai lähteä pinkomaan aggressiota aiheuttavan pikkulinnun perään. Näillekin asioille on edellytyksensä - rapsutukselle otollisen pehmeän turkin lisäksi Nana kykenee tarpeen tullen kiihdyttämään vauhtinsa uskomattomiin lukemiin. Tämä lieene jäljitettävissä lajin alkuperäiseen käyttötarkoitukseen paimenkoirana. Sisätiloissa Nanan toimintaa

leimaa kuitenkin suurimmilta osin välinpitämätön flegmaattisuus.

Mallin mukana tulevat visuaaliset reseptorit eivät ole markkinoiden kärkeä, ainakaan verrattuna yhtä lailla perusominaisuuksiin kuuluviin ääni- ja hajureseptoreihin, jotka ovat tuotekehittelyn maailmanluokkaa. Ne yhdistettynä innokkaaseen vartiointiviettiin johtavat kuitenkin välillä äänekkään hälytysjärjestelmän käynnistymiseen. Valmistaja ei ole kertonut onko kyseessä vika vai ominaisuus, mikä on valitettavan tyypillinen asiakaspalvelutilanne valmistajan kanssa toimiessa.

Kenties Nanalle ominaisiin piirteisiin on huoltoon ja kunnossattamiseen liittyvä vastavuoroisuus. Paitsi että polttoaine ja yleinen huolenpito ovat edellytyksiä koiran toimimiselle luovat ne myös eräänlaisen kiintymyssuhteen omistajan ja eläimen välille, mikä monesti ikään kuin kompensoi tuotteen negatiivisia puolia. Tuotteen tehokas brändäys, lukuisat hyödyt ja usein myös sympaattinen ulkoasu tekevätkin siitä miellyttävän, jopa ystävään verrattavan, hyödykkeen, minkä markkina-asema ei pidemmän analyysin myötä yllätä oikeastaan ollenkaan.

Kiitokset:

Tarja-Leena Järvinen-Bensouda, Innohoiva Oy, Robokeskus Oy

Lisää aiheesta:

The Simpsons, season 23, episode 490 "Replaceable you"

teksti Eeva Tervahartiala &
Johannes Vainio
kuvat Mikko Meriläinen

Otaonnela

Mikä?

Puoliammattimaisen baristan ja särmän sisustajan kaverikämppä Espoon nuorekkaimmassa esikaulungissa.

Erityistä?

Hellän dynaaminen sisustuksellinen harmonia ja pienet, huolitellut yksityiskohdat.

Mikon ja Emilin ystävyys nousi uudelle tasolle, kun he löysivät yhteisen kodin Otaonnelasta. Vaikka muutosta on kulunut vasta reilu kuukausi, kaverukset ovat jo ehtineet asettua hyvin.

Metsänvihreän pauloissa

Aluksi asunnossa oli pelkät entisen asukkaan jättämät kattolamput, mutta Mikko ja Emil näkivät asunnossa potentiaalia. Nyt asunto näyttää omistajiltaan ja kodissa on hallittu värimaailma. Tiedusteltaessa sisustusinspiraatiosta Mikko toteaa vaatimattomasti kaiken lähteneen äidiltä saaduista vih-

Emilin huoneesta huokuu kansainvälinen tunnelma. Huoneesta löytyy maatuskoja, luteita sekä Etelä-Afrikan lippu. Seiniä koristavat neuvostoaikaiset propaganda-julisteet.

reistä Vallilan tyynyistä. Seuraavaksi pitikin hankkia tyynyihin sopivat verhot, ja näin päädyttiin asuntoa hallitsevaan värimaailmaan: vihreään, ruskeaan ja mustaan. Liekö killan haalarin värillä ollut merkitystä...

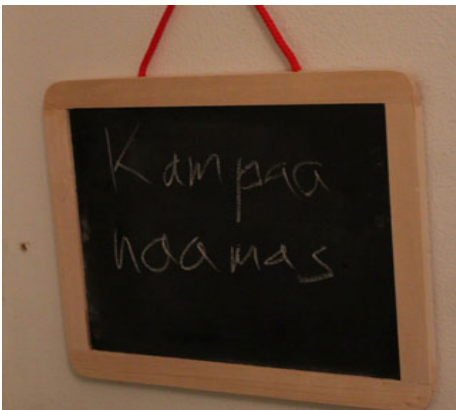
Salainen kahvikeidas

Keittiöstä leijuu asuntoon tuoreen kahvin tuoksu, jonka takana onkin lähes ammattitaitoinen barista. Emilillä on oma kahvimyllynensä sekä Moccamaster, joilla tekniikan kandidaatti saa aikaiseksi sielun juomaa. Kuitenkin kahvin pehmentämisessä kaveruksilla on eri tekniikat. "Maito on Mikon, kerma on minun", toteaa Emil.

Nohevat vesipojat

Teekkaripojat eivät kuitenkaan juo pelkkää kahvia, mistä onkin todisteena laaja viinahylly. Laskuissakaan ei aina pysytä mukana. Juomakulttuuri ei kuitenkaan ole asunnossa vulgaaria, ja alkoholijuomien juokosta löytyy yksi jos toinenkin tuparivieraiden vanhem-

Kiireinen opiskelijaelämä vaatii veronsa eikä yhteistä aikaa ole liikaa. Onneksi teekkaripojat ovat ratkaisseet tämänkin ongelman. Liitutaulun avulla viestintä onnistuu, vaikka pojat eivät ehtisikään haukata yhdessä iltapalaa.

Kahvifasilitteetit ovat kunnossa ja musta nektari virtaa vuolaasti.

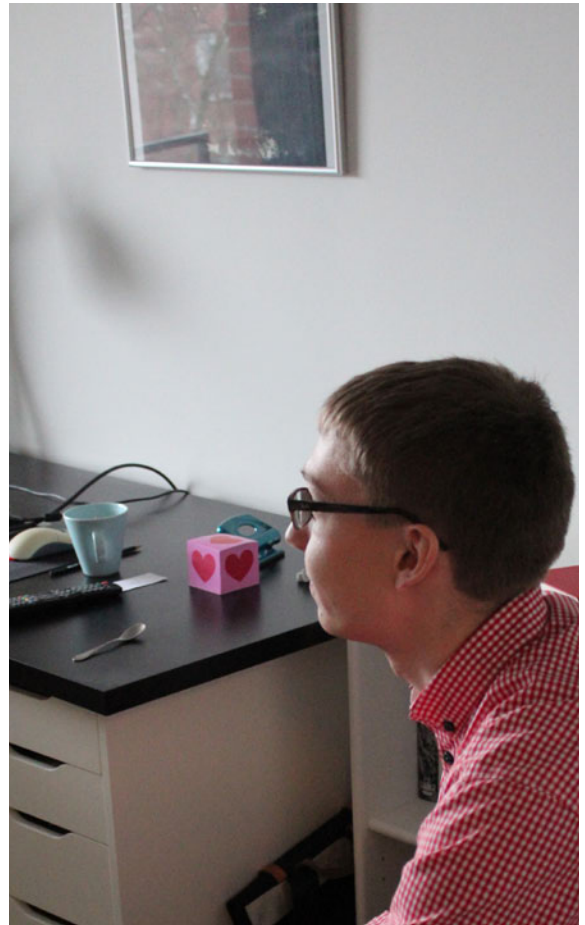
Kun tarkkaan katsoo, asunnosta näkyy myös meri. Lisäksi kaunistaa lumimaisemaa kirkastaa vastapäätä oleva folioikkuna.

Vastakohtaista estetiikkaa: Mikon seinältä löytyy kotimainen nationalistia realismia edustava RUK:n kurssijuliste.

miltaan varastama vuosikertapullo. Kahden tähden jallun eri makuivivahteetkin pääsevät illanistujaisissa esiin, sillä hyvin varustellusta keittiöstä löytyy aromilaseja. "Yksi mainitsemisen arvoinen detalji on, että täällä on aina skumppaa jääkaapissa", huomauttaa Emil.

Sielunruokaa

Kämppikset kertovat kirjallisen makunsa yhteneväisyyksistä. Vaikka huoneistosta ei kirjoja kilometrikaupalla löydykään, molemmissa makuuhuoneissa on Hare Krishnojen "Ajaton viisaus" - vielä alkuperäisissä muo-
veissaan.

Viehätyksen ja valuutan jäljillä

Teksti **Alexi Taipale**
& **Atte Keinänen**

Pois turha taiteellinen tulkinta ja epäilyttävät artistiset vapaudet, mielikuvamanipulointi ja tarpeettomat juonikäännökset! DocPoint, Suomen suurin dokumenttifestivaali saapui Helsinkiin jälleen 28.1.-2.2. pitämään jöötä ja kertomaan kylmää faktaa - miten asiat oikeasti ovat.

HELSINKI
DOCUMENTARY
FILM
FESTIVAL

Love and engineering

2012, Saksa

Mistä on pienet insinöörit tehty? Matematiikasta, pikanuudeleista, tietokoneista. Videopeleistä, kiusallisista hiljaisuuksista ja huonosta itsetunnosta, niistä on pienet insinöörit tehty. Tai tällainen on ainakin alkuasetelma bulgarialaisen Tonislav Hristovin *Love & Engineering* -elokuvassa, jossa sekalainen konkkaronkka insinööriä pyrkii selvittämään empiirisin keinoin “rakkauden algoritmin”. Kylmän tieteellisen lähestymistavan sijaan elokuva lähestyy aihetta kuitenkin inhimillisesti, yksittäisten kokemusten myötä eikä mitään kovin konkreettisia tutkimustuloksia päästäkään elokuvan aikana näkemään.

Miten rakkauden algoritmia sitten ruvetaan selvittämään? Luonnollisesti koeoloissa tehdään tutkimuksia - millaiset hajut viehättävät naisia? Millaiset vitsit naurattavat, millainen keskustelu miellyttää? Tutkimuksen uskottavuudesta voi olla montaa mieltä ja kenties konservatiivisen “heteromies yrittää iskeä naista” -näkökulman ulkopuolelle silloin tällöin erkaantuminen olisi tehnyt elokuvan analyyssei-

tä oleellisesti laaja-alaisempia.

Insinöörikoekaniinien treffit ovat joka tapauksessa kiinnostava potpuri väkinäisiä aiheenvaihtoja ja videopeliihasteista monologia. Peter Flinckenbergin mainio kuvaus havainnollistaa korostetun vitkastellen kohtaamisia. Katkonaiset katseet, sormien hermostunut pyöritteleminen ja hapuilevat keskusteluntynget luovat osaltaan elokuvaan samanlaista kiusaantunutta humoristisuutta kuin millä *The Office* -sarja on porskuttanut iät ja ajat. Hajanaisten tuokiokuvien ja tieteellisten kokeiden sijaan elokuva muodostaa kuitenkin selkeän draaman kaaren - pulmista pelastutaan, ongelmat oietaan ja niin edelleen.

Loppujen lopuksi elokuvan etualalla ei olekaan rakkauden algoritmi tai tutkimustulokset vaan, kuinka ollakaan, ihmisenä kehittyminen. Kliseinen teema ei ole sitä kuitenkaan suotta ja *Love & Engineering*istä välittyikin monesti sellaista naiivia positiivisuutta mitä itsensä arvostaminen ja henkinen kasvu usein vaativat. Ehkä elokuva harhailee joskus melko irrallaan todellisuudesta, mutta niinpä kai insinööritkin.

Tai jos ei ihan sitä niin ainakin tuomaan kovinkin erilaisia elokuvaelämyksiä kaikille ruutiiniräiskinnöistä vaihtelua kaipaaville. Sellaisia ihmisiä ilmeisesti riittää - kävijämäärä on viime vuosina ollut 30 000 elokuvan ystävän tienoilla. Kymmenittäin elokuvia eri puolilla Helsingin keskustaa esittävä festivaali onkin ollut pidetty tapahtuma, tuskin syyttä. Skaala ulottuu ABBA-yhteislaululeffasta avant-gar-

de-feministielokuvaan, elokuvia löytyy paitsi uunituoreita niin myös vuosikausien takaa ja milloin mistäkin maailmankolkasta. Kukka päättikin lähteä tutkimusmatkalle dokumenttielokuvan syvään ytimeen ja päätyi pohtimaan valuuttaa ja viehätystä (ehkä myös molempia yhdessä) elokuvien Love & Engineering ja Master of the Universe merkeissä.

Master of The Universe *2012, Saksa*

Miltä tuntuisi eristäytyä koko työelämäkseen Frankfurt Am Mainin askeettisiin pilvenpiirtäjiin? Entä miltä tuntuu, kun norsunluutorista käsin ulkomaailma alkaa näyttäytyä etäisenä ympäristönä, jossa täytyy sopeutua parisuhteeseen ja muihin urakehitystä uhkaaviin karikoihin?

The Master Of The Universe on kurkistus korkeassa asemassa työskennelleen entisen investointipankkiirin, Rainer Vossin, pään sisään. Dokumentti on intensiivistä haastattelumonologia, ja elokuvan sijoittuminen pankkifuusion autoittamaan pilvenpiirtäjäan ei ainakaan kevennä visuaalisen maiseman ja kylmän bisnesajattelun luomaa tunnelmaa.

Elokuvan suurinta antia on paikoin suorastaan dystooppisen tunnelman sijaan kuitenkin se, että elokuvassa puhuu ihminen, joka on rakastanut työtään. Vaikka ulkopuoliselle Rai-

nerin työ näyttäytyy herkästi numeroiden pyöriksenä armeijamaisessa työyhteisössä, hän muistelee kaiholla urakehitystään. Aikaa, kun hän ensimmäisten joukossa opetteli Excelin ja keksimällä innovatiivisia öljyjohdannaisia pinkaisi huikeaan uranousuun alle kolmekymppisenä. Ja treidaajana toimimista lukuisten näyttöpäätteiden äärellä, kuin Star Trekissä universumin hallitsijana ikään.

Matemaattisesti ajattelevan ihmisen monologia yksipuolisessa miljöössä on vaikea pitää kovin huikeana viihde-elämyksenä. Ohjaajan ratkaisut eivät myöskään poikkeuksetta vakuuttaneet, kun pankkielämän kylmävyöden alleviivaus rahatalouden temppelissä meni välillä yli äyräiden. Silti elokuva välitti sen, mitä Docpoint-leffalta toivoo: avaavan kurkistuksen sellaiseen maailmaan, jota on ilman systeemin sisällä olevien ihmisten näkökulmaa vaikea käsittää. Tosin leffasta selkeni se, että pankkiireillekin osa finanssimaailman luonnetta on ikuinen mysteeri.

Mitä tammiphuksille kuuluu?

Tammikuussa 2014 tapahtui kummia: kiltaamme saapui ihka ensimmäinen tammifuksi ikinä! Kukka tarttui tilaisuuteen ja selvitti, mitä Jan Lundström on miehiään.

Teksti **Elli Taimela** Kuva **Atte Keinänen**

Moikka ja tervetuloa Athenelle! Olet Athenen kaikkien aikojen ensimmäinen tammifuksi. Miltä nyt tuntuu?

Oikeastaan ihan hyvältä. Aika hyvää vaihtelua intissä vietettyyn vuoteen. Tietyllä tavalla vähän harmittaa, ettei aikanaan aloittanut vuonna 2012. Nyt näkee, mitä on menettänyt.

Kerro vähän itsestäsi: Mistä olet kotoisin, mitä harrastat?

Olen Itä-Helsingistä kotoisin, käynyt siellä kouluni ja asunut koko elämäni. Harrastuksiini kuuluu partio ja kiipeily, ja vapaa-aikaa kuluu myös lenkillä sekä kuntosalilla. Tällä hetkellä Ethanin riveissäkin tulee käytyä ihan viikoittain.

Miten päädyit infolle?

Tiesin, että haen teknilliselle alalle, koska tuntui, että se on se juttu, missä olen hyvä ja myös viihdyn. En halunnut minnekään Tampereelle tai Lappeenrantaan, joten Espoo oli selkeä vaihtoehto. Perustieteiden korkeakoulun linjat vaikutti hyviltä eikä liian spesifeiltä – ei pelkästään siltojen suunnittelua tai betonien lujuuksien laskentaa. Täällä

opetellaan asioita, joita voi hyödyntää monenlaisissa paikoissa ja käyttää siihen, mikä on itselle se oma juttu. Pääsin ensimmäiselle varasijalle, ja kun paras kaverini päättikin, ettei haluakaan tänne, sain hänen paikkansa.

Suurin osa aloittaa opintonsa syksyllä. Mikä sai sinut aloittamaan tammikuussa?

Alun perin mietin myös, että olisin venannut ensi syksyyn. En vain malttanut olla aloittamatta. Muuten olisi ollut vähän tylsää, kun ei ollut varmaa työpaikkaa tammikuun alkuun. Näin sai mukavaa tekemistä.

Miten on vuosi lähtenyt käyntiin?

Ihan hyvin – samaan aikaan on ollut muutto Otaniemeen Jämeräntaipaalelle, paljon uusia ihmisiä ja uusia juttuja. Mutta kyllä ne vanhatkin jutut on vielä kulkeneet mukana.

Millaista on aloittaa opiskelut kesken lukuvuotta?

Se oli aika semmoinen [läiskäyttää kädet yhteen]. Meillä oli yhden päivän orientaatiopäivä, ja seuraavana päivänä piti olla laskarit tehtynä aa-

mulla kahdeksalta. Orientaatiopäivän takia missasin myös paljon aloitusluentoja.

Entä millaista oli tulla kiltaan, kun muut fuksit olivat jo ehtineet tutustua syksyllä?

Atheneen tullessa ei ollut mitään seinää vastassa. Yllättävän sulavasti se kävi. Mulla oli jo valmiiksi täällä tuttuja, mikä tietysti helpotti, mutta en usko, että kellään olisi mitään ongelmaa tulla tähän yhteisöön mukaan, vaikka ei tuntisi yhtään ketään.

Mac vai PC?

Molemmat. Syy yksi: minulta löytyy molemmat. Se riittää.

Mikä näistä: liikkeenjohdon konsultti, ohjelmistosuunnittelija vai start-up-yrittäjä?

Tää vastaus tulee varmasti muuttumaan seuraavan viiden vuoden aikana, mutta nyt sanotaan, että ohjelmistosuunnittelija.

Kumpi on kivempaa: patsojen koskettelu vai var-

paiden työntäminen multa-

Varpaiden työntäminen multa-

Mitä 3D-printtaisit ja miksi?

Hienoja viinilaseja. Ei löydy tällä hetkellä kotoa.

Kiitos haastattelusta! Terveiset Kukan lukijoille?

Nyt kaikki kiltalaiset sankoin joukoin Ethanin tapahtumiin! Siellä on pulaa osallistujista. Varsinkin fuksit, huomio!

OLOhuoneen aarteita

Oletko koskaan miettinyt, mistä Olohuoneelta löytyvät roin- aarteet ovat peräisin? Tässä juttusarjassa tutkiva toimittajamme sukeltaa historian hämäreihin ja selvittää tarinat tavaroiden takana.

Teksti Emil Virkki Kuvat Google

Katukylttien lainaaminen kadunkulmista tuntuu olevan tekniikan opiskelijoiden yleisiä huvia. Myös Olkkarilta löytyy pari kappaletta lainattuja kylttejä: Niksulantie ja Pallaskatu. Kumpikin kylteistä on tarttunut mukaan varhaisilta Marathoneilta.

Ensimmäinen Marathon järjestettiin vuonna 2004. Sen järjestäjä, Markus Berg, oli kotoisin Raumalta ja suunnitteli

matkareitin kulkemaan kotipaikkakuntansa kautta. Kun matkan muille osallistujille selvisi, että Markuksen kotikatu sattui olemaan nimeltään "Niksulantie", eppinen operaatio kyltin noutamiseksi OLOhuoneelle osoittautui välttämättömäksi. Markukselle matkamuisto tuli yllätyksenä.

Seuraavana vuonna Marathoni kulki Lahden kautta.

Mukana ollut Juho Ojala oli Lahdessa asuessaan asunut Pallaskadulla, mikä tietysti kiinnitti taas Athenelaisten huomion. "Pallaskylttiä lähti itse asiassa hakemaan kaksikin eri tiimiä vähän toisistaan tietämättä. Semmonen Amundsen-Scott-kilpajuoksu ja about sama lopputulos", muistelee Janne Käki, eräs Marathoniin 2005 viattomista osallistujista.

■ Tuoreiden Google Streetview -kuvien perusteella kumpaankin kadunkulmaan on hankittu uusi kyltti.

Mikä ihmeen Niksula?

Niksulantie-kyltin lainaaminen oli hauska juttu siksi, että TKK:n tietotekniikan vanhaa opetuslaboratoriota kutsuttiin Niksulaksi. IT-legenda ja Nixu Oy:n perustaja Pekka Nikander - kutsumanimeltään Nixu - perusti opetuslaboratorion vuonna 1985. Alkuperäinen Niksula sijaitsi päärakennuksessa, mutta nykyään Niksulan opetustila on Tietotekniikan talossa sijaitseva C106, infolaisillekin tuttu Paniikki.

Lähde: <http://www.niksula.hut.fi/historia>

Working in Finland

Pedro Diaz shares his views on the Finnish start-up scene

Before coming to Finland I had no idea how healthy the start-up scene here in Helsinki is. I came as an exchange student through Erasmus from Spain and at that time it was already quite bad (and sad) the situation (economical and social) but my idea was quite different as it turned out some time later. I came just for exchange but since the very first months here I have realized that here is *the place to be* right now. Why do I say so? Easy, look around you *athenelainen*:

Venuu, AppGyver, Kiosked, Startup Sauna, Slush, Summer of Start ups, Start up life, etc. if you do not want to work it's because you *do not want to*. This is the biggest difference I realized when I landed in this beautiful country.

You, as a student in Aalto, have a handful of

opportunities to develop and train yourself in your *area of interest*! And, believe me, this is a huge opportunity you cannot miss.

As a foreigner the language barrier is high, but it's not an impediment, this is great because it allows you to get to know very good people from the outside. In our team at Kiosked we are 5 guys and we have Finnish, Swedish, Iranian, Spanish, and Kyrgyzstani nationalities. This brings you a whole new point of view in so many areas and, hence, enriches yourself for the future.

Acquiring resources is the best thing you can do to develop yourself, in a way it reminds me to the TV show House MD where he was able to quickly match all the pieces of the puzzle in his head not because he was a genius but

because he had all the needed as links (resources) in his head.

This amazing breeding ground is something I like so much. The blend of university life and work experience you can enjoy here is something unique.

Turning into a bit more personal, I do not want to fill the article with nice fabricated *PR* lines from Kiosked, but, instead, I want to say that there we are currently 3 people from Athene: Hugo, Elina and me. Hugo and me are in the *R&D* side and Elina is on the sales side. This means that you have a very favorable position as student of *informaatioverkostot*. You can fit yourself in areas, that are very successful nowadays. Would you want to be the fourth?

Teksti **anonyymi**

ELÄMÄNI MUR- SINKKUNA

Osa 1 - internet ja seksi, uhka vai mahdollisuus?

Olen infolainen mies, joka vähän aika sitten pääsi irti pitkään kestäneestä parisuhteesta. Kaikkien perinteisten parisuhteen loppumiseen liittyvien hankaluuksien jälkeen päädyin päätökseen: aion elää täyttä sinkkuelämää, yhden yön suhteita, puumia ja villiä kuumaa seksiä tuntemattomien kanssa, idolinani Barney How I Met Your Motherista. So, haaave you met me?

Ensimmäinen ongelma: mistä löydän tuntemattomia, joiden kanssa harrastaa kuumaa villiä seksiä? Koska en jaksanut lähteä Helsingin baareihin seikkailemaan, päädyin internetiin. Mielikuvien täyttyessä intohimoisesta seksistä erityisesti hieman vanhempien naisten (tästä eteenpäin puumien) kanssa, sukelsin syvälle Googleen ja Suomi24:ään. Sitä kautta löysinkin puumien metsästysalueen: mummotunneli, tuo riettauden ja villien öiden ihmemaa. Mutta se on auki vain kesäisin. Onneksi löysin Helsingistä muita illanviettopaikkoja, joissa puumat viihtyvät, niistä myöhemmin lisää.

Kuitenkin huomasin, että

internetissä on paljon ihmisiä seksin perässä, ja lähdin metsästämään virtuaalisille metsämaille. Ensimmäinen seikkailuni johti deitti.nettiin, jossa oli erityisesti pelkkää seksiä hakevia ihmisiä, mutta huomasi, etteivät ihmiset olleet kovin aktiivisia, ja toisille viestittely oli maksullista. Siihen tyssäsi se reissu.

Seuraavaksi löysin Suomi24:n Treffit- osion, ja se olikin täysin ilmainen paikka! Sieltä löysin myös paikallisia puumia ja muita seksinälkäisiä naisia. Laitettuani heille muutamia viestejä vihjaillen kiinnostuksestani päästä hieman kokeneemman makuun, siirryin eteenpäin seuraavalle metsästysmaalle.

Tässä vaiheessa palasin vanhalle metsästysmaalleni Kuvake.nettiin, jossa ei tosin ole kauheasti vanhempia naisia. Olin kuitenkin aiemmin saanut sieltä jo seuraa (sen illan jälkeen selkäni oli naarmuilla kuukauden <3), joten ajattelin, että sieltä voisi sitä löytyä uudestaan. Alettua puhua siellä eri naisten kanssa huomasin olevani täysin ruosteessa. Tämä oli lievä ongelma. Lohdutuk-

sena otin uudestaan yhteyttä selännaarmuttajaan. Olisi kuitenkin tärkeää pitää verkkoa mahdollisimman laajalla, saadakseni mahdollisimman monta saalista. Eli lähdin taas etsimään.

Tässä välissä kävin tarkastelemassa Suomi24:ää. Yhteen viestiini oli vastattu! Kerkesin jo innostua, mutta sitten viestissä luki "Pidätkö miehistäkin? O.o". Kyseinen henkilö oli tässä välissä vaihtanut profiilinsa sukupuoleksi "Jokin muu" ja poistanut kaikki kuvat. Sen jälkeen pidin profiilia siellä vielä viikon, ja totesin, että kukaan oikea nainen ei siellä vastaile viesteihin ja siirryin eteenpäin.

Tässä kohtaa löysinkin muutaman muun sivun. Aloitetaan kaikkien tuntemasta AS:stä (alastonsuomi.com). Totesin pian, että siellä on paljon seksinälkäisiä ihmisiä, ja viestittely oli ilmaista. Sain otettua itsestäni siedettävän profiilikuvan, ja jäin odottamaan ylläpidon hyväksyntää.

Seuraava pysäkki oli ystävältä vihjeenä saatu Victoria Milan. Se kuuluisa

pettämissivusto, josta oli muutama vuosi sitten kaikissa iltapäivälehdissä. Heti kirjauduttuani huomasin kuitenkin, että mikäli sivustolla haluaisi tehdä mitään, pitäisi siitä maksaa. Eikä ihan mitään pikkusummia. Hinnat pyörivät noin 300 euron tienoilla vuodessa. Miehillä. Naisille se ei maksanut mitään.

Päätin sitten tutkia Kukan suosikkisivustoa iskuri.nettiä. Täysin ilmainen, täysin anonymi sivusto, jonka kautta ihmiset hakevat seksiseuraa, ystäviä ja elämäkumppaneita. Kuitenkin enimmäkseen seksiseuraa. Sieltä löysin jopa muutaman puuman, kynäilin heille vastauksia ja jäin odottamaan.

Tässä vaiheessa olin saanut jopa Kuvakkeessa muutaman naisen henkilön vastaamaan minulle, ja AS:n ylläpito oli hyväksynyt käyttäjätunnukseni, joten lähdin metsästäämään sieltä pansoseuraa. Sieltä löytyikin monta potentiaalista ehdokasta,

joille laittelin viestiä menemään.

Tässä vaiheessa lähdin ekoihin juhliin sinkkuelämäni alettua. Iskin silmäni eräaseen naiseen, vietin koko illan puoliyrittäen, lopulta luovutin ja lähdin kotiin. Kotona tajusin, että muutama muu

nainen juhlissa oli hieman yrittänyt ottaa minuun kontaktia enkä putkinäöltäni tajunnut sitä lainkaan. Eikun uuteen nousuun ja seuraavia juhlia etsimään.

P.S. Sain iskurista tarjouksen, hintana vaivaiset 160 e.

Lopputulos:

Deitti.net: ei aktiivisia käyttäjiä

Suomi24 Treffit: liikaa miehiä, liian vähän naisia (ja liikaa muita epämääräisyyksiä)

Kuvake.net: naisia, pitää vain osata olla omalaatuinen

Iskuri.net: liian vähän naisia (pitäisi varmaan olla myös omalaatuisempi)

AlastonSuomi.com: pitäisi olla paremmassa kunnossa, ja näyttää se

Victoria Milan: utkitusti toimiva, maksaa vain maltaita

Juhlat: putkinäkö on huono asia, ruoste on myös miinusta, tarvitsen wingmanin

HALLITUS 2014

Tämän vuoden hallitus esittelee toinen toisensa!

Tomi Laakso

Puheenjohtajamme Tomi on äärimmäisen mukava jätkä. Ehkä jopa liiankin mukava. Ei kukaan voi olla noin mukava mies ihan muuten vaan, vaan Tomilla täytyy olla jokin salainen agenda. On hyvin todennäköistä, että vallanhimoinen puheenjohtajamme kasvattaa valtaansa pikkuhiljaa ja suunnittelee jo tatalaisten syrjäyttämistä.

Aleksi Pyykkönen

Aleksi on Nurmijärveltä, mutta kävelee yhtä nopeasti kuin hesalaiset. Nurmijärvellä on kolmet liikennevalot, joiden ohi Aleksi ajaa traktorilla kouluun. Koulun jälkeen Aleksi bulkkaa käymällä Mäkkärissä tai syö pannareita - hänellä on myös hallituksen korkein nakkikasa. Aleksi on epäilyttävän kiinnostunut vesinokkaeläimistä.

Emmi Linkola

Emmi on loistokkaan hallituksemme tiedottaja-sihteerin. Tämä tyylikäs nuori nainen omistaa jokaisen pätevän sihteerin tavoin silmälasit ja tätinutturat. Emmiltä luonnistuu vaivatta olennaisten pointtien tappaminen keskustelun lomasta. Emmi sanoo istuvansa mieluiten puheenjohtajan vasemmalla polvella. Epäilemme valheeksi (oikea).

Miikka Laitila

Miikka on elävä esimerkki siitä, kuinka myös keravalaiset voivat onnistua elämässään, ponnistettuaan toisena opiskeluvuotenaan killan yrityssuhdevastaavaksi. Alkuvuoden tiimellyksessä Miikka on kerennytkin, fifa-menestyksestään poiketen, näyttämään taitojaan ja onnistunut hankkimaan konsulttiyritykseltä itselleen kynän.

Mikko Latva-Käyrä

Nurmon mies Mikko Latva-Käyrä on kokenut noppien pyöritelijä oli kyseessä sitten Kimble tai infolaisten edunvalvonta. Vaikka Mikon toteemieläin onkin kilppari, hän on tehokas hoitamaan hommansa henkselit paukkuen. Mikko omistautuu asialleen, ja on valmis vaikka yöpymään Smökissä saadakseen hommalle arvostettavan lopputuloksen. Hyvä jäbä, jonka hihaa kannattaa nykiä, jos opintoasiat askarruttavat!

Aleksi Talsi

Tämä mies on phuksikapteeni Aleksi, joka periaatteillaan (ISOa joskus välikätenään käyttäen) hoitelee fuksit osaksi teekkarikulttuuria ja Athenea aivan finaaliin asti. Aleksi tykkää olla kaikessa mukana ja viihdyttää muita jopa yössä juoksennellen. Tästä johtuen lämminhenkinen Aleksi voi olla nousuvaikeuksissa aamuisin, vaikka yleensä pääseekin hommasta helpolla.

Eeva Siika-aho

Entisestä pikku-IE:stä ja tuoreesta emännästä ei ikinä uskoisi, että hän on viime syksyn phuksejamme. Jo rak-savuotenaan Atheneen rakastunut Eeva saa tapahtumien järjestämisestä loputtomasti positiivista energiaa. Eevan uteliaisuudesta kaikkea kohtaan saavat kiltalaiset osansa muun muassa viattomien phuksien tenttaamisen muodossa.

Reetta Arokoski

Reetta Arokoski, Nurmijärven lahja maailmalle! Kiitos kehäkolmosen ulkopuolisen kasvatuksen, Athenen isäntänä toimii kovat kadut nähnyt, mutta muuten niin positiivinen tarinankertoja. Reetta jakaa mahtavia elämänviisauksia niin darrantaltuttamisesta ruuanlaittoon kuin 25 noppaa/periodi tahdin pitämisestä yleiseen elämänhallintaan.

Atte Keinänen

Atte on pohjimmiltaan turkulainen ympäristö- ja energiateknikko. Paradoksaalisesti Turussa hänen suosikinähtävyytensä on kuitenkin tienviitta Tampereelle. Ympäristöalalla miestä kiinnostaa lähinnä Kukka, jota hän päätoimittamisen lisäksi haistelee Athenen nettisivuilla. Luonteeltaan Atte on yllätyshullu; aikooahan hän uudistaa kartionsa kanssa jopa Ilmomasiinan.

Tiitu Lahti

Ulkoneuvos Tiitu on oma hallituskonkarimme, joka puskee putkeen jo toista vuotta näissä hommissa. Heikompi ei jaksaisi, mutta Tiitulla on kaikki niiiiiin hyvin! Tiitulla on kauheasti hommia tänä keväänä (ystävänpäiväkorttien lähetykset), mutta onneksi syksyllä sitten helpottuu (vain Inföähky). Oikeastaan Tiitu ei haluaisi olla ulkoneuvos, vaan delfininkouluttaja. Tässäkö meille uusi hallitusvirka?

Teksti **Pekka Siika-aho**
Kuvat **Carley Martin** ja **Pekka Siika-aho**

ENSIVAIKUTELMIA BOTSWANASTA

Ensimmäinen asia jonka Gabronen lentokentälle tullessa huomasi oli kuumuus. Varjossa kepeät 32 astetta. Kuumus kuumuus pahenee maaliskuun alkuun saakka. Toinen asia, minkä huomasi oli vihreys. Maa on punertavaa hiekkaa, mutta joka puolella on matalia puita tai pensaita. Eikö tämän maan pitänyt olla aavikkoa? Sitten

“Juuri kukaan ei käy luennoilla ensimmäisellä viikolla, ei opiskelijat eikä professorit”

huomioita alkoi tulemaan (kiitos kielikeskus!) jatkuvalla syötöllä, kun hiljalleen alkoi tajuta, että on täysin uudessa kulttuurissa ja ihan erilaises-

sa maassa kuin Suomi. Virne leviää kasvoille, vihdoinkin täällä!

Vaihtareille ei ollut järjestetty oikeastaan ollenkaan ohjelmaa ekalle viikolle. Lähinnä kierreltiin ostareilla. Ensimmäisten kolmen päivän aikana olin käynyt seitsemällä eri ostarilla. En usko käyneeni Helsingissä viimeisen 25 vuoden aikana yhtä monella eri ostarilla. Ostarit on hämmentävän jenkkityylisiä. Sama pätee moneen muuhun asiaan. Jenkkiläinen rap on kova sana ja sen henkinen pukeutuminen on tosi yleistä nuorilla kundeilla. Yleensäkin USA:ta ihannoidaan ja sinne halutaan muuttaa. Melkein kaikki opiskelijat, joille olen puhunut haluavat muuttaa pois Botswanasta.

Saavuini Botswanaan torstaina ennen koulun vi-

rallista ensimmäistä viikkoa. Heti alkuun meille ilmoitettiin, että juuri kukaan ei käy luennoilla ensimmäisellä viikolla, ei opiskelijat eikä professorit. Opiskelen teollisen muotoilun laitoksella, joka ei ollut saanut luku-järjestyksiä tehtyä ennen kuin virallisen ensimmäisen viikon torstaina, joten minulla luennot alkoivat vieläkin myöhemmin. Oikeastaan kurssit ovat alkaneet vasta helmikuun alussa, lukukauden kolmannella viikolla. Tämä ei tuntunut hätkähdyttävän oikein ketään. Nyt kun kurssit ovat alkaneet, ne vaikuttavat todella mielenkiintoisilta. Ne meinaa oikeasti vääntää IT-insinööristä muotoilijan, joka konseptoi Botswanaa kuvastavan tuotekonseptin, piirtää vartissa täydelliset tuotekuvat ja sen

jälkeen mallintaa sen tuotteen CADilla. Huh.

Alkuinnostuksen virne pyyhkiytyi nopeasti pois kun heti ekan päivän iltana huomasi, että asuntola-huoneeseeni oli murtauduttu ja läppäri varastettu. Mielestäni keskikokoinen ja paikallisten mielestä piskuinen munalukko oli murrettu ovesta ja näkyvillä ollut läppäri oli lähtenyt rosvojen matkaan. Muuten tavaroihin ei oltu kosketettu ja mm. parisataa US dollaria oli vielä tallella repun pohjalla.

Läppärivarkaus kirkasti sen, että nyt ollaan ihan toisen tulotason messussa kuin Helsinki, Finland. Valkoisen ei kannata kävellä kampuksen ulkopuolella auringon laskun jälkeen vahan-kaan syrjäisemmillä kaduilla. Klubille lähtiessä kännykkä kattaa jättää suosiolla kotiin ja ottaa mukaan vain tarvitsemansa rahamäärän (koko pitkälle illalle takseineen n.150 Pulaa, mikä vastaa n. 12 euroa). Huoneen oveen kannattaa hankkia jyrkää riippulukko. Ja Botswana on siis yksi Afrikan turvallisimpia valtioita.

Oikeastaan läppärin katoaminen ei harmita ihan hirveästi. Yliopiston vartiointi-

tipalvelut jeesasivat poliisien kanssa ja mahdollisesti parin päivän operaatio oli ohi muutamassa tunnissa. Vakuutusyhtiö korvaa läppärin, kunhan saan lähetettyä kuuden sivun dokumenttinivaskan Belgiaan vakuutusyhtiölle etanapostitse. Koulua varten läppäriä en tuskin ihan hirveästi tarvitse, eikä asuntolan wifi toimi muutenkaan.

Kuten olettaa saat taa, tämä on vain pieni pintaraapaisu ensivaiku-

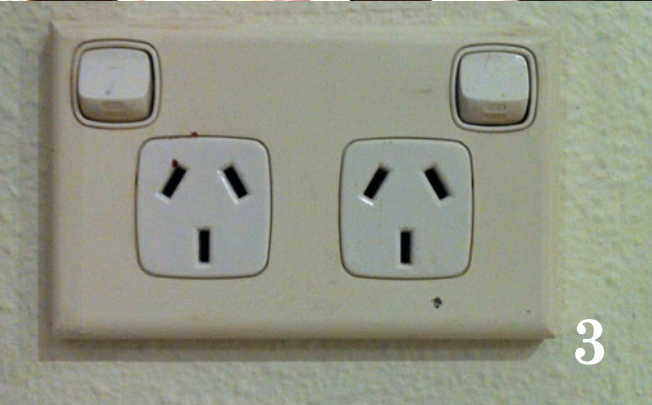
telmista ja muutosta Botswanaan. Suurimmalta osalta meininki on ollut nastaa ja paikalliset mukavia, vaikkakin paikallinen englannin murre on välillä todella vaikea ymmärtää. Luonto on upea ja sitä on päässyt näkemään lähempääkin. Matkalla lähimmälle ostarille saattaa nähdä tien varressa paviaaneja. Afrikka kuittaa tältä erää, lisää storeja seuraa!

Keskeiset pointit työmatkalta

Matkaajana **Tommi Saarikangas**, kohteina Bangkok, Kuala Lumpur, Sydney ja Auckland.

1. Minä ja Ooppis.
2. Tuoretta hunajaa.
3. Pistorasiat olivat surullisia.
4. Hipsterein jazz-bändi. Ikinä.
5. Mun frendi kiipes puuhun torkuille.
6. Stonehenge -pomppulinna.
7. Toki telkkaria pitää pystyä katsoa myös ammeessa.
8. Valitettavasti kirja oli muovitettu, joten jäi edelleen mysteeriksi.
9. Hotellista löytyi TARDIS.
10. Varokaa lapset!
11. Ahdasta kuin Otahallissa.
12. Thaimaalaiset yhdyssanasäännöt opin nopeasti.
13. Tekeekö kenenkään mieli nööödeleitä?
14. Taksissa ei saanut pussailla :’(

7

8

9

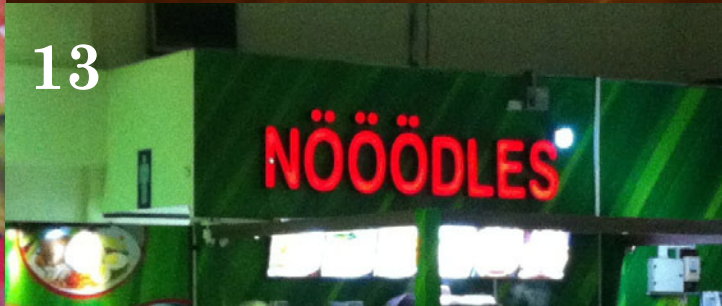
10

11

12

13

14

PAKINA

“Noniin”, aloitti puheenjohtaja. “Aloitetaan kokous ajassa – mitä kello ikinä nyt onkaan. Meidät on koolle kutsuttu yhdistysten sääntöjen mukaisesti, joten olemme päätösvaltaisia. Mitäs meidän pitää tänään päättää?”

Virkistysvastaava koki hetkensä koittaneen ja aloitti pirteästi: “Joo! Pitää päättää mitä tapahtumia järjestetään tänä vuonna. Ja etenkin, minne yhdistyksen syysretki suuntautuu.” Kokous tuntui heräkkeen pirteään huutoon – osalla oli odottava tai kysyvä ilme kasvoillaan, kun toiset väentelehtivät penkeillään kuin aamubussissa nukkuma-asentoa etsivät.

“Olin aatellu semmosta, että -”, virkistysvastaava pääsi juuri alkuun, kun tähän asti hiljaa tablettiaan hypistellyt rahastonhoitaja korotti ääntään: “Miten niin minne syysretki suuntautuu?” Rahastonhoitaja oli nyt neljättä vuotta yhdistyksen hallituksessa, ja tänä aikana syysretkellä oli joka kerta käyty Lohjalla Omenakarnevaaleissa. “No kun ei me tytöt olla tykätty siitä sauna- ja omenameiningistä. Ei se oo oikeesti meidän juttu”, komppasi tiedottaja virkistysvastaavan ajatusta.

Rahastonhoitaja ei suostunut uskomaan. Ainahan siellä oltiin viihdytty, ja lähdetty kotiin vasta myöhään sunnuntai-iltapäivällä. Ihan kuin tämän ajatuksen lukeneena tiedottaja jatkoi: “Jos mennään johonkin mistä ei pääse pois, niin miksei se voisi olla joku kiva paikka, joka sopii kaikille?” Virkistysvastaava lähes huusi väliin: “Niin! Olin ehdottamassa siis, että mennään Tukholman risteilylle.”

Puheenjohtaja oli kuullut jo tarpeeksi. “Syysretkeen on vielä aikaa, jos mietitään tätä tarkemmin erillisessä kokouksessa muutaman viikon päästä?”, keskeytti puheenjohtaja kaikki spekuloinnit. Virkistysvastaava ehti silminnähden pettyä hiukan, mutta jatkoi uudella ponnekkudella: “Okei, meillä on tyypillisesti ollu laskiaisena pulkkamäkitapahtuma, jos on ollut lunta. Nyt kun on huono lumitilanne, miksei järjestetä mieluummin ystävänpäivän läheisyydessä rusettiluistelu Rautatientorilla ja mennä siitä vaan syömään? Jätetään saunat ja minttukaakat jokaisen oman harkinnan varaan.”

“Hetkinen!”, tähän asti hiljaa kuunnellut v

arainkeruvastaava älähti. “Pulkkamäki on ollut meidän suosituin ja tuottavin tapahtuma jo monena vuonna. Ei me voida siitä luopua.” Virkistysvastaavalla alkoi jo usko loppumaan, mutta hän jatkoi: “Ei se mäenlasku ole kiinnostanut, vaan nimenomaan se minttukaakao.”

Huoneessa kiersivät kiusaantuneet katseet seiiniä ja varpaita. “Ja alunperin koko homma järkättiin ekaa kertaa, kun ei silloin ollut muita edes vähäsen urheilullisia tapahtumia”, jatkoi nyt jo hiukan epätoivoinen virkistysvastaava.

“No, jos keksitään joku muu tapa varainkeruulle, niin voidaan järjestää rusettiluistelu. Miltäs kuulostaisi?”, puheenjohtaja sovitteli. Ehdotus tuntui miellyttävän kaikkia hallituksen jäseniä. “Jatketaan sitten muista asioista ja palataan tähän ensi viikolla. Mitäs seuraavaksi?”, puheenjohtaja jatkoi väsyneenä. Taas oli mennyt valtavasti aikaa tyhjämpäpäiväiseen vänkäykseen, kun jouduttiin taistelemaan perinteiden puolesta vastarannan kiiskiä vastaan.

Teksti **Anastasia Lipiäinen**

9 KYSYMYSTÄ

1. Mitä kautta Matias S. poistui Pacificosta Unskin pitkän jatkoilta vuonna 2012 ja mihin kellonaikaan?
 - a. Baarin takaovesta puolilta öin
 - b. Toisen kerroksen ikkunasta kello viiden jälkeen
 - c. Talutettuna aamulla
 - d. Heti ovelta käännytettynä
2. Mitä näistä ei ole kuultu Vesan lausumana?
 - a. Te ootte kusessa.
 - b. Teitä on vaan niin saatanasti.
 - c. Ranskalainen homo, joka kuoli AIDSiin.
 - d. Helvetti.
3. Mistä Mikko Latva-Käyrä heräsi AA-kerhon vuosijuhlien 2013 jälkeen?
 - a. Keittiöstään
 - b. Hissin konehuoneesta
 - c. Empun sängystä
 - d. Smökin akvaariosta
4. Mistä alkuperäinen Boris on peräisin?
 - a. Lappeenrannan Alvari-ravintolasta
 - b. Laulusta
 - c. Phuksicruiselta 2009
 - d. Kurpitsamaalta
5. Vuonna 2012 eräs Studio1-käsitekartta palautettiin
 - a. Nurmosta
 - b. JMT1:n kerhotilasta
 - c. Silja Europalta
 - d. Virolaisesta strippibaarista
6. Perinteisesti Athenen phuksit järjestävät bileet, joiden nimi muodostetaan kaavalla Club X. Mikä ei ole ollut X:n arvo?
 - a. Avara
 - b. Havana
 - c. Anamñam
 - d. Ahaha
7. Vuonna 2009 eräs tapah-tuma eskaloitui puidenvas-taiseksi toiminnaksi. Mikä tapahtuma oli kyseessä?
 - a. Höpöhöpösitsit
 - b. Kesäkokous
 - c. Kaverin polttarit
 - d. Varaslähtö
8. Setä Heino kohtasi phuksiristeilyllä 2009 hankalan vastoinikäymisen. Setä...
 - a. ... ei ehtinyt laivaan ja joutui jäämään Tukholmaan.
 - b. ... alkoi voida pahoin ja oksensi hytin kattoon.
 - c. ... jäi kiinni vartijalle seikkaillessaan komentosillan katolla.
 - d. ... joutui putkaan.
9. Perinteisesti Ullanlinnan silliksellä 1.5. painivat vuosittain kaksi hallituksen jäsentä. Keitä he ovat? (Toim. huom. paini on suoritettu ainoastaan vuonna 2010)
 - a. Puheenjohtaja ja sihteeri
 - b. Isäntä ja emäntä
 - c. Isäntä ja phuksikapteeni
 - d. Tiedottaja ja sihteeri

